

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 15 (387)
2021. gada
26. septembris

Svētais Dominiks un Rožukronis

Rožukroņa lūgšanas aizsākumos cistercieši un kartūzieši individuāli kā mūki recitēja tā sauktos „Marijas psalmus”, proti, 150 „Esi sveicināta, Marija” lūgšanas, mijot tās ar antifonām. Kad sv. Dominiks 1208. gadā lūdzās, gavēja un gandarīja ar nodomu pārvarēt albingensiešu herēziju, viņam parādījies Dievmāte un norādījusi, ka viņa sludināšanas spēku veicinās „Esi sveicināta, Marija...” lūgšanas, kad tās pavadīs Kristus noslēpumu skaidrošana. Šādi sv. Dominiks aizsāka jaunu „Marijas psalmu” lūgšanās veidu, proti, ne tikai pagodinot Mariju, bet arī, pārdomājot noteiktus teoloģiskus noslēpumus. Tieši sv. Dominikam, kuram nesen atzīmējām nāves 800 gadu Jubileju, Dievmāte devusi šos noslēpumus, norādot lūgšanu sadali pa dekādēm, ar pievēršanos Dieva Dēla iemiesošanai, ciešanām un godpilnajai uzvarai.

Sv. Dominika sludināšanas metode veicināja dievbijību, ticību un

kristiešu kopību ar Baznīcas ticību. Rožukronis vai sākotnējie „Marijas psalmi” šādi kļuva par apustuliskas un evaņģēliskas un garīgās cīņas „ieroci”, savukārt sv. Dominiks par garīgo bruņinieku. Šī lūgšana tik ļoti mainīja cilvēku attieksmes evaņģelizācijā, ka tieši sv. Dominiks saukts par „rožukroņa dibinātāju.”

Pirms 13. gadsimta ar „rožukroni” (rosarium) aprakstīja rožu vainagu vai buketi, taču sv. Dominika dzīves laikā ar šo vārdu sāka apzīmēt „Marijas psalmus.” Spānijas karalis Alfonso X Dominikam par godu Marijas tēlus maija mēnesī mēdza kronēt ar rožu vainagiem. Drīz vien 13. gs. Dievmāti sāka uzrunāt ar 150 lūgšanām „Esi sveicināta, roze”, it kā katru reizi ar šiem vārdiem dāvājot Marijai vienu rozi.

Rožukroņa lūgšana ātri sāka izplatīties ticīgo laju vidū. Sv. Dominikam piedēvē arī rožukroņa brālību dibināšanu Romā (sv. Siksta klosterī) 1216. gadā un Palencijā

(turpinājums 3. lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 26. septembris. Parastā liturģiskā laikposma 26. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana

„Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Oleksandru un ģimeni

15.00 Sv. Mise par Griškovu ģimeni

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Mežaļu dzimtu

Pirmdiena, 27. septembris. Sv. Vincents no Paulas, priesteris. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise pateicībā no Daces Kaņepes

Otrdiena, 28. septembris.

8.00 Sv. Mise par +Krišānu dzimtu

Trešdiena, 29. septembris.

Sv. erceņģeļi Miķelis, Gabriēls un Rafaēls. Svētki.

8.00 Sv. Mise par +Henriku Dorožko

Ceturtdiena, 30. septembris.

Sv. Hieronīms, priesteris un Baznīcas doktors. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Annu

Uzsākas Rožukroņa mēnesis

Piektdiena, 1. oktobris. Sv. Terēze no bērna Jēzus, jaunava un Baznīcas doktore. Piemiņas diena.

Jēzus Sirds godināšana.

8.00 Sv. Mise par +Bertu Omeļku un

+Leontīnu Lapiņu

Jēzus Sirds dievkalpojums un Rožukronis

Sestdiena, 2. oktobris. Sv. Sargenģeļi.

Piemiņas diena. Vissv. Jaunavas

Marijas godināšana

8.00 Sv. Mise par +Viktoriiju Beinarti

Rožukronis un veltīšanās J.Marijas

Bezvainīgajai Sirdij

Svētdiena, 3. oktobris. Parastā liturģiskā laikposma 27. svētdiena.

Jēzus Sirds godināšana

Vissv. Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise par +Liesmu Gūtmani un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Ādamu, +Paulīni, +Ignātu Luropiem

Svētlietu pasvēte

15.00 Sv. Mise par draudzi

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par +Elzu un +Pauli

Dālbergiem

Pateicība Dievam par novākto ražu!

Pirmdiena, 4. oktobris. Sv. Francisks no Asīzes. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Vladislavu un

Jevgēnijas Dzenes veselību; Rožukronis

Otrdiena, 5. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Regīnu Juhņeviču;

Rožukronis

Trešdiena, 6. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Rūznieku dzimtu;

Rožukronis

16.30-18.30 Grēksūdze

Rīgas Svētā Jēkaba katedrālespastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –

Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Ceturtdiena, 7. oktobris. V.J.Marija, Rožukroņa Karaliene. Pieminas diena.

8.00 Sv. Mise par Ritu Zustrupu un Ingu Katelari, +Bronislavu Kāpostu;
Rožukronis

Piektdiena, 8. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Seržantu dzimtas mirušajiem; Jēzus Sirds litānija un Rožukronis

Sestdiena, 9. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Gagunovu Rihardu;
Rožukronis

Svētdiena, 10. oktobris. Parastā liturģiskā laikposma 28. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par +Annu, +Antonu un +Teklu Tučiem un lūgšana „Svētais Dievs”
11.00 Galvenā Sv. Mise par +Sporāni Venerandu
15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi
18.00 Rožukronis
18.30 Sv. Mise par Haraldu Plaudi

Sv. Dominiks un Rožukronis

(noslēgums no 1.lpp.)

(Spānija) 1218. gadā. Dominikāņi turpināja veicināt šādu brālību izvēršanos.

1213. gada 12. septembrī Dievidfrancijā notika uzvara pār albingensiešiem (Muret kaujā), kad rožukroņa lūgšana kļuva gan par garīgo „ieroci” cīņā par Baznīcas ticību, gan par rožu vainagu Marijai kā debesu Karalienei.

Pateicoties dominikāņu klātbūtnei, rožukroņa lūgšana nonāca arī mūsu senču dievbijības izpausmēs. Izcilais dominikānis, sv. Alberts Lielais, kas apmeklēja arī mūsu zemi, sarakstīja darbu *De Laudibus B. Maria* (Par sv. Marijas slavēšanu), kurā Jaunavu Mariju

pielīdzina Jērikas rozei ar 150 ziedlapiņām.

Lūdzot rožukroni sv. Dominika nāves 800 gadē, novērtēsim viņa ieguldījumu šīs lūgšanas izveidē. Lai rožukronis aizvien ir mūsu cīņas „ierocis” pret redzamajiem un neredzamajiem dvēseles un miesas ienaidniekiem! Lai rožukronis ir mūsu ikdienas dievbijības lūgšana, ar kuru sludinām Dieva žēlsirdības un mīlestības darbus mūsu dzīvēs un visā pasaulē!

Dante Aligheri

(turpinājums)

Dantes sarakstītās „Dievišķās komēdijas” mērķis vispirms ir praktisks un tiecas pārveidot un mainīt. Tā īstenībā ne tikai ir dzejiski skaista un morāli laba, bet vispirms radikāli maina cilvēku un to vada no nekārtības uz gudrību, no grēka uz svētumu, no ciešanām uz laimi, no elles vietu šausminošas apskates uz svētlaimēm paradīzē. To viņš skaidri apstiprina savā vēstulē, rakstot: „Visa kopuma un daļu mērķis varētu būt daudzveidīgs, proti, tuvu un tālu esošs, taču, nepievēršoties sīkai pētniecībai, varētu īsti teikt, ka visa kopuma un daļu mērķis ir attālināt šajā dzīvē esošos no posta stāvokļa un tos aizvest uz laimes stāvokli” (Ep. 13, 15).

Šādi „Dievišķo komēdiju” varētu saukt par garīgo ceļu pie Dieva no mūžīgā soda tumsas uz šķīstošās gandrares asarām, un pakāpeniski uz aizvien spožāku skaidrību, uz aizvien kvēlāku mīlestību līdz pat gaismas, mīlestības un mūžīgās saldmes Avotam: „Prāta gaismu, mīlestības pilnību, dižo, cēlo mīlestību, prieku, kas pārsniedz visas vēlmes” (Paradiso, 30, 40 – 42).

Dzejas tēmas piedāvātas kā pārliecinošas un brīdinošas liecības, kuras paceļas pie Dieva. Daba un pārdabiskā kārtība, patiesība un maldi, grēks un žēlastība, labais un ļaunais, cilvēku darbi un to sasniegumi – viss aplūkots, izvērtēts Dieva priekšā, savu īsto vērtību atklāj mūžības perspektīvā. Šī pacelšanās attiecībā uz noslēpumaino un cēlo kļūst par iekšējās dzīves eposu, par debesu žēlastības eposu, par mistiskās dzīves pieredzes un daudzveidīgas tikumības eposu; kļūst par garīgo teoloģiju un sirds teoloģiju.

Sāpīgo nepilnību dziļumi, mierpilnas sfēras, kur dodas no katra traipa šķīstītās dvēseles, grūtās virsotnes, pie kurām ved svētuma dažādi ceļi, tas viss tiecas uz augšu. Simts dziedājumi ir kā simts kāpņu kāpieni, līdzīgi Jēkaba sapnī redzētajam, kuri paceļas no zemākajām vietām uz Vissv. Trīsvienības gaismu. Uz visaugstākā pakāpiena atrodas Jaunava Marija, Dieva Māte, kuru sv. Bernards lūdz palīdzēt jaunam nepieredzējušam svēceļniekam, lai tiktu apmierināta viņa augstākā vēlme.

Pats dzejnieks kā galvenā darbības persona pārstāv cilvēci; aizvien alegorijas veidā viņš to vada atzīt savu vainu un atsākt tikumības ceļu, lai ļautos apgaismošanai un šķīstīšanai; lai beigās vienotos ar augstāko Patiesību un augstāko Labumu.

Dievišķais likums dots cilvēkiem, lai, tam sekojot, tie piedzīvotu laimi gan šajā zemes dzīvē, gan mūžīgajā dzīvē, uz kuru tie tiecas, sekojot patiesajam labumam, kas rosina atbilstošu mīlestību, un, izvairoties

no ļaunuma, no kura izceļas izkropļota mīlestība, iekāre un izlaidība.

„Tieši miera apstākļi ir labākie cilvēcei, lai tā sasniegtu savu konkrēto izpausmi, kas ir gandrīz dievišķa saskaņā ar vārdiem: ‘Tu esi to radījis nedaudz zemāku par eņģeļiem’ ” (Ps 8, 6; Monarchia, I, IV, 2).

Šis miers – attiecībā uz indivīdiem, ģimenēm, tautām, cilvēku saimi, iekšējs un ārējs miers, individuāls un publisks miers – šī miera kārtība tiek izjaukta un satricināta tāpēc, ka tiek mazvērtēta pienākuma apziņa un taisnība. Tāpēc, lai atjaunotu šo kārtību un pestīšanu, uz apgaismošanu savstarpējā saskaņā aicināti ticība un prāts, Beatrice un Virgīlijs, krusts un Akvilla, Baznīca un impērija, uzmodināta sirdsapziņa par cilvēku zemes apstākļiem, kā arī sludināšana visiem par neskaidro, tomēr drošo nākotnes laikmetu. Debesis un zeme kopā vēstī šo miera Evaņģēliju.

„Dievišķā komēdija” noteikti ir miera poēma: skumīgais miera dziedājums mūžīgi pazudušajiem ellē; saldaiss miera dziedājums tiem, kuri uztur cerību šķīstītavā; paradīzē notiek brīnišķs gaviļu dziedājums par mieru, kas piedzīvots pilnībā un uz mūžiem.

Dante Aligjēri cilvēcība vēl pilnīgāk izvēršas un pilnveidojas Dieva mīlestības atvarā; arī debesu spožajā plašumā viņš jūtas pārņemts ar patiesības un skaistuma vēsti. “Ak, Dieva mirdzums, kurā redzēju es īstās valstības visaugsto slavu, ļauj izteikt man, kā es to redzēju” (Paradiso 29, 97-99).

(nobeigums sekos)

No Māsas Lienītes arhīva: Rožukroņa spēks

Debesu Karaliene, cilvēku aizbildne pie Dieva, vienīgā mūsu cerība, esi mums žēlīga. Tas ir mūsu, Majoru baznīcas, kas velīta Jaunavas Marijas Bezvainīgajai Sirdij, sauciens lūgšanas beigās.

Cik daudz palīdzības cilvēki saņem no Dieva caur Dieva Mātes aizlūgumu. Par to varētu sarakstīt daudzas jo daudzas grāmatas. Taču tas nav iespējams uz mazas papīra lapas. Daži piemēri no dzīves, ko nācās dzirdēt gan cilvēku stāstos, gan aprakstos. Lūk, daži piemēri no dzīves, ko esmu dzirdējusi no stāstiem, no aculieciniekiem, gan lasīts grāmatās.

Lasīju kādu aprakstu kā viens pasažieru kuģis 1919. gadā, ceļā no Anglijas līdz Rīgai, brauca pa Ziemeļjūru, piedzīvoja lielu vētru. Kuģis pat taisījās grimt, taču atradās cilvēks (latgalietis), kas ikdienas skaitījis rožukroni. Arī šoreiz, atrodoties pasažieru kuģī, pacēlis rožukroni un licis visiem atkārtot lūgšanas, rožukroņa lūgšanas vārdus. Visi tā arī darījuši. Vētra norimusi un visi laimīgi sasnieguši Rīgas ostu. (...)

Iesim Jēzus pēdās,

Kad viņš aicina.

Viņš dod prieku bēdās,

Vājos stiprina.

Mīļās māsas – Rožukroņa dalībnieces!

Laiki mainās, bet jūs paliekat „Rožukroņa” skaitītāji. Cik labi tas! Es esmu nevarīga, bet tomēr dzīvoju. Jums līdzī. Katru dienu skaitu „rožukroni” un

sestdien visas četras daļas, kā bija noteikušas mūsu priekšnieces – Helēna un Paulīna. Prieks kalpot Dievmātei!!!

Ja jūs redzētu mani tagad, nepazītu. Es nevaru tekoši runāt un staigāt. Cietumā sasaldētās kājas atsaucās vecumdienās. Es nekur neēju, tikai pāreju no vienas istabas otrā. Arī runāt ar tuviniekiem ir grūti. Tie, kas mani pazīst, zina, kā pret mani izturēties.

1921 - 2021

Pensija maza, kaut esmu strādājusi 18 skolās. Kad visu samaksāju, tad palika 14 Ls. Ar ko dzīvot? Tagad 4 mēnešus pielika pensijai. Bet Dievs mani sargā un brīnums, ka nepamet.

Sūtu Jums lapu „Lūgšanas par mirušajiem – litānija.” Pavairojiet un skaitiet, kad ir laiks. Atnāciet uz katedrāli, kad es būšu nomirusi un zārkā gulēšu.

Ar Dievu – mīļie!

Lienīte (...)

Vēlos pastāstīt sīkāk par pēdējo „bērnu rožukroņa” salidojumu, kas notika šā gada 9. jūnijā. Laika prognozes pareģoja lietu visā republikā. Sazvanījāmie, ko darīt un lūdzām Dievmāti, lai „izpalīdz” mums paredzētajā salidojumā. Salidojuma vadītāja, māsa Sandra jau bija visas braukšanas formalitātes nokārtojusi. Braucot no Rīgas, tikai atlika sēsties autobusā. Taču, braucot cauri Kurzemei, laika apstākļi mainījās – spīdēja saule. Mēs vērojām Kurzemes ainavas, iebraucām Alsungā plkst. 11. 00 Tur arī notika Sv. Mise, pēc tam skaitījām rožukroņa otro daļu, jo pirmo daļu skaitījām ceļā. Gribas atzīmēt to, ka visu ceļojuma laiku bērni bija vadītāju lomā. Pa starpām dziedājām

garīga satura dziesmas. Lūdzāties uz Visvv. Jēzus Sirdi, Svēto Garu, godinot arī Visvv. Trīsvienību, dziedājām dziesmas Dievmātes godam.

Savās lūgšanās ietvērām visas dzīves vajadzības par mūsu Baznīcas garīgajiem vadītājiem, par Latviju, par tuviniekiem, par dzīviem un mirušajiem.

Ceļojuma laikā apmeklējām četras Kurzemes novada katoļu baznīcas: Alsungas, Gudenieku, Pāvilostas jaunuzcelto baznīcu un Jūrkalnes baznīcu. Visur vērojām baznīcu iekšējo interjeru, brīnumainos sakrālās mākslas darbus – sevišķi bagāti bija Gudenieku baznīcā. Visās baznīcās ar lūgšanām un dziesmām centāmies pagodināt altāros apslēpto Pestītāju. Bērni ar dziļu interesi sekoja visam, ko stāstījām un rādījām.

Sāpīgi bija vērot to, ka agrākos gadsimtos celto baznīcu ārējās sienas apdrupušas, aplupušas, visur prasās pēc steidzīga remonta.

Tas pēc skaita ir jau 64. salidojums. Taču gribu pakavēties pie jautājuma: ko gan dod šie salidojumi? Uzklautos vecmāmiņu un bērnu mammu domas un reizē pievienojot savus secinājumus, jāsaka, ka mūsu vidē un cilvēku sabiedrībā, kādā mēs pašlaik dzīvojam, tie ir ļoti nepieciešami. Kāpēc? Lūk, ko rāda pieredze. Pazīstu ģimenes, kuru bērni brauca salidojumos, tagad tie ir pieauguši jaunekļi un jaunavas. Viņus bieži nākas redzēt baznīcās kā praktizējošus katoļus, gan arī vairāki jau ir izvēlējušies garīgo kārtu – priesterību! (P. Kļaviņš, V. Stulpins).

Jūrmalā, man kaimiņos, dzīvo kāda ģimene. Tēvs un māte ir neticīgi, bet vecmamma pieņēma katoļticību un pa kluso pusi savus trīs mazbērņus veda uz šiem salidojumiem, iesvētīja katoļu baznīcā. Tagad viņi jau ir pieauguši jaunieši. Visi trīs ir dziļi ticīgi un praktizējoši katoļi. Daudzi, kas piedalījušies salidojumos, tagad mācās Rīgas katoļu ģimnāzijā. Jā, šie salidojumi prasa materiālus līdzekļus, ceļa naudu. Taču mūsu bērnu nākotnes vārdā nekas nav jāzēlo. Mūsdienu sabiedrības morāle ir

tik zema, ka tai vajadzīgi spēcīgi pretlīdzekļi, lai pasargātu bērnu dvēseles. Mēs esam atbildīgi par viņiem. Dievmātes aizlūgums ir stiprākais balsts mūsu dzīvē. Jāpiezīmē, ka salidojumu vadīšanā

aktīvi palīdz katehētes: m. Paulīna un Helēna Žigo, kura izmanto iespēju iesaistīt pieaugušos „tautas kopējā rožukronī”, kurš skaita ziņā jau ir liels. Tā garīgais vadītājs ir V. E. bīskaps Lapelis. Māsa Helēna ir šī samērā lielā „pulka” koordinatore. Ja bērnu rožukroņa pulciņu salidojums notiek katra mēneša vidū vai beigās, tad tautas rožukroņa saietī notiek katra mēneša pirmajā sestdienā. Gribu pateikties visiem tiem priesteriem, kas notur dievkalpojumus mūsu salidojumos un saimniecēm, kas rūpējas par agapi. Pricējos, ka Dievmāte ir piesūtījusi mana sāktā darba turpinātāju – māsu Sandru Prikuli, meiteni ar labām organizatoras spējām, ar labu balsi, daudzpusīgām zināšanām kristīgā ticībā. Lai Dievs viņai palīdz, Dievmāte stāv klāt. (...)

Mūsu stafete – rožukronis

Ar lūgšanā paceltām sejām,
Ar ziediem no šīs zemes lejām,
Ar dziesmām visskaistākām ejam
Mēs sveikt Tevi, mīļotā Māt!

Mēs lasāmies kopā, mēs salidojam pa dažādiem ceļiem no dažādām pilsētām, ciemiem, lai svinīgāk un skanīgāk sveiktu savu debesu Māti. Mēs zinām, ka Viņa gaida mūsu lūgšanas, grib pasniegt savu Mātes – vadītājas roku ikkatram no mums, lai vestu pie Dieva, pie sava mīļotā Dēla Jēzus Kristus.

Vai ir vajadzīga šāda kopā salasīšanās? Vai tā nav tikai kaut kāda ārišķība? Daži iebilst, ka varot godināt Dievu, gan Dieva Māti arī individuāli? Tomēr Kristus ir skaidri pateicis: „Kur divi vai trīs lūdzas kopā, tur esmu arī Es.” Dzīves pieredze rāda, ka Dievam patīk ne tikai individuāla, bet arī vēl jo vairāk publiska godināšana. Šim nolūkam tāpēc ir celtas baznīcas, katedrāles, rakstīti skaņdarbi, veidotas skulptūras un gleznas...

Pirmie kristieši dibināja draudzes, kopējus saietus. Ja nevarēja atklāti, tad to darīja katakombās. Tikai tā spēja izplatīties un nostiprināties kristīgā ticība.

Ilgus gadus mēs atradāmies ateisma propagandas varā. Tā ir uzspiedusi savu zīmogu vidējai paaudzei. Tie ir tagadējo bērnu vecāki, kas lielāko tiesu ir neticīgi vai arī neko nezinoši par ticības lietām.

Kā glābt jaunatni un bērnus, kuriem mājās nav bijusi kristīga audzināšana? Vai vienaldzīgi nolūkosimies un ļausim, lai mūsu bērnu un jauniešu dvēseles iet pazušānā?

Vēsture esot vislabākā skolotāja. Tādēļ mēģināsim skatu atpakaļ un palūkosimies, kas glāba mūsu latviešu, sevišķi latgaļu,

ciltis no galīgas iznīcības, pārtautošanas. Tā bija katoliskā Baznīca, kas, nenogurstoši pulcinot ļaudis uz kopējiem dievkalpojumiem, uzturēja dzīvu kopības garu, savu valodu, kultūru. Tik daudz rožukroņu ik dienas ir skaitījušas mūsu vecmātes un viņu vecvecmātes; tik daudz dziesmu ir veltītas Dievmātes godam, sevišķi maija mēneša vakaros.

Vai Dievmāte varētu aizmirst mūsu zemi tagadējos pārbaudījumu laikos? Domāju, ka nekad, jo Latvija ir viņai veltītā zeme. Mēs visi esam Māras zemes bērni. Tas mums vienmēr jāpatur prātā. Tādēļ lūgsim viņu un ļausim, lai viņa mūs ved aiz rokas pa īsto ceļu uz pestīšanu un laimi. Laiku gaitā ir pierādīties, ka rožukroņa lūgšanas spēks ir ietekmējis pat valstu likteņus, kā tas ir bijis Itālijā, Spānijā, Portugālē, Polijā, Austrijā un citur, nerunājot jau par individuāli cilvēku saņemtajām žēlastībām.

Stagnācijas gados sāka sv. Jēkaba katedrālē veidoties pirmais rožukroņa pulciņš no 15 – 20 jauniešiem. Šī pieredze – kā saliedēt jauniešus un audzināt tos kristīgā garā – deva ierosmi arī tālāk organizēt pie katoļu draudzēm līdzīga tipa rožukroņa pulciņus. Mērķis – veicināt garīgās dzīves atjaunotni bērnu un jauniešu vidū.

Izteiktajam aicinājumam 1990. gada septembra „Katoļu Dzeivē” uzradās dedzīgi atbalstītāji. Maz pamazām pie vairākām draudzēm izveidojās šādi pulciņi. (...) Sarunās ar bērniem ir radusies pārliecība, ka viņiem tie patīk, ka bērni jūtas garīgi pacilāti, pārdzīvo kopības izjūtu – lūk, mēs esam tik daudzi! No katra salidojuma bērni paņem līdzīgu jaunas ierosmes, dievbijības garu, jaunu pieredzi reliģijas jautājumos. Ceļa grūtības, ilgstoša uzturēšanās baznīcā lūdzoties –

tie bērniem un jauniešiem šķiet tikai mazi upurīši Dieva un Dieva Mātes godam. Viņa tos noliks pie sava dievišķā Dēla kājām un izlūgs svētību saviem bērniem – Māras zemes ļaudīm.

Un atkal kāda, manuprāt, ļoti svarīga detaļa mūsu kristīgās dzīves veidošanā parastajā ikdienā: īpaša nozīme ir altārīša jeb „svētstūrīša” ierīkošanai dzīvoklī. Augšā pāri visam vajadzētu būt krustam vai krustiņam, zemāk Dievmātes (un arī kādu citu svēto) glezniņai, vēl zemāk kāda lādīte (lūgšanu grāmatai, rožukroņiem, medaljoniem un citām svētlietiņām), svečītes, svētītais ūdens, kāda vāzīte svaigiem ziediem.

Beidzot gribas vēlreiz lūgt visus priesterus – draudžu prāvestus mudināt un modināt savas puses ticīgos un palīdzēt pēc iespējas daudziem jauniešiem atrast ceļu uz rožukroni, uz Dzīvā rožukroņa pulciņu. Priestera vārdiem ir milzīgs svars šai jautājumā. Arī katehētiem tad ir vieglāk veikt savu darbu – pieaicināt lielāku skaitu bērnu ticības mācības apgūšanā.

Dieva Gars atjaunos mūsu Māras zemi Latviju, ja mēs, tauta to lūgsim!

(No māsas Lienītes raksta žurnālā „Katoļu dzeive”, 1991. gada jūlijs, 29.-31.lpp.)

KOPIĢĀ – SINODĀLĀ – CEĻA AIZSĀKŠANA

Svētdien, 17. oktobrī plkst. 11

ar V.E. Arhibīskapa svinētu sv. Misi

KATEHĒTISKĀS TIKŠANĀS

**uzsākas 2021.g. 3. oktobrī,
svētdien**

**SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ
plkst.13.15**

**Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt
kristīti,**

**pieņemt pirmo Svēto Komūniju
(iet pie Dievgalda),
laulāties,**

iepezīt vai padziļināt

Katoliskās Baznīcas

ticības mācības pamatus

Aicināti – skolas vecuma bērni, jaunieši

un pieaugušie – visās vecuma grupās

Sazināšanās tel. 29654800; 29991637

* * *

Lielākā dāvana dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos
nodomos ir lielākā dāvana,
aizlūgums un atbalsts cilvēku
vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67326419

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

Vestnesitis.wordpress.com